

на Бургасъ, е твърдъ чистъ, съ черенъ цвѣтъ, червенъ прахъ и металическа лъскавина. Види се, че се намиратъ по тѣзи мѣста и мѣдни руди, както показва намѣренъ малахитъ. Разработването на тѣзи рудници види се да е било въ старитѣ врѣмена доста развито; близо до тѣхъ се намиратъ развалинитѣ на римската свободна колония Девелтумъ. Въ околността на тѣзи рудници се намиратъ трапища (ропи) и на много мѣста желѣзна сгурия (на „Маданище“ и пр.).

Любопитно е намирането по тѣзи мѣста единъ камъкъ съ двѣ плитко издълбани трапчинки; види се, че сѣщия камъкъ е служилъ въ рударството. Остатки отъ нещи за изваждане на чисто желѣзо и мѣдъ (!) тукъ не се намиратъ.

Споредъ Златарскій хематита се намира въ тънки жици на Витоша и въ оловено-срѣброноснитѣ рудници при Чипровецъ. Както въ едното, така и въ другото мѣсто, вижда се землянистъ. Кристализиранъ хематитъ се намира въ пукнотинитѣ, които прѣцѣпватъ рудоноснитѣ магнетитни жили въ сѣверната страна на Витоша, недалеко отъ Владая.

Въ доста голѣмо распространение се намира землянистий хематитъ въ околността на Сливенъ (на сѣверозападъ отъ с. Сотира) въ „Синитѣ-камъни“ измежду кремъчния порфиръ и пластоветѣ на неомъ флишенна формация. Червена прѣстъ, която донасятъ отъ Кѣваклий, Котелъ, Златица и пр., е вапцана съ хематита.

#### в) Желта желѣзна руда (лимонитъ).

Тази руда е една отъ най-распространенитѣ желѣзни руди; по химическия си съставъ прилича въ всичко на ръждата.

Лимонита се намира въ Ямболскитѣ, Бургасскитѣ, мѣнастирскитѣ и Етрополскитѣ рудници. Лимонитъ е намѣренъ въ Пацанецъ при Елена и пр.

Изворнитѣ води, въ околността на „Рудний-врѣхъ“ между с. Нова-махла и Тюркменъ (Ямболска околия) и пр. иматъ въ себе си растопена въглеливо-желѣзна соль. Съ извѣтриването на въглеливий окисъ тѣ осаждатъ желѣзистата основа (ръжда). Тѣзи води получаватъ отъ туй червенъ цвѣтъ („кървава вода“) и сѣ стипцави.